

Johannes Corfinius

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Corfinius, SS.
Theol. D. Moraliū Professor, & Pastor D. Mar. Ad Iusta Exequialia Quae ...
Magdalenae Lafrentzen/ Viri ... Dn. Joannis Bacmeisteri, Phil. & Med. D. ... relictæ
viduæ A Liberis Moestiſimis, Hodie ... Cunctos Cives Academicos ... vocat**

Rostochii: Kilius, 1653

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn771917163>

Druck Freier Zugang

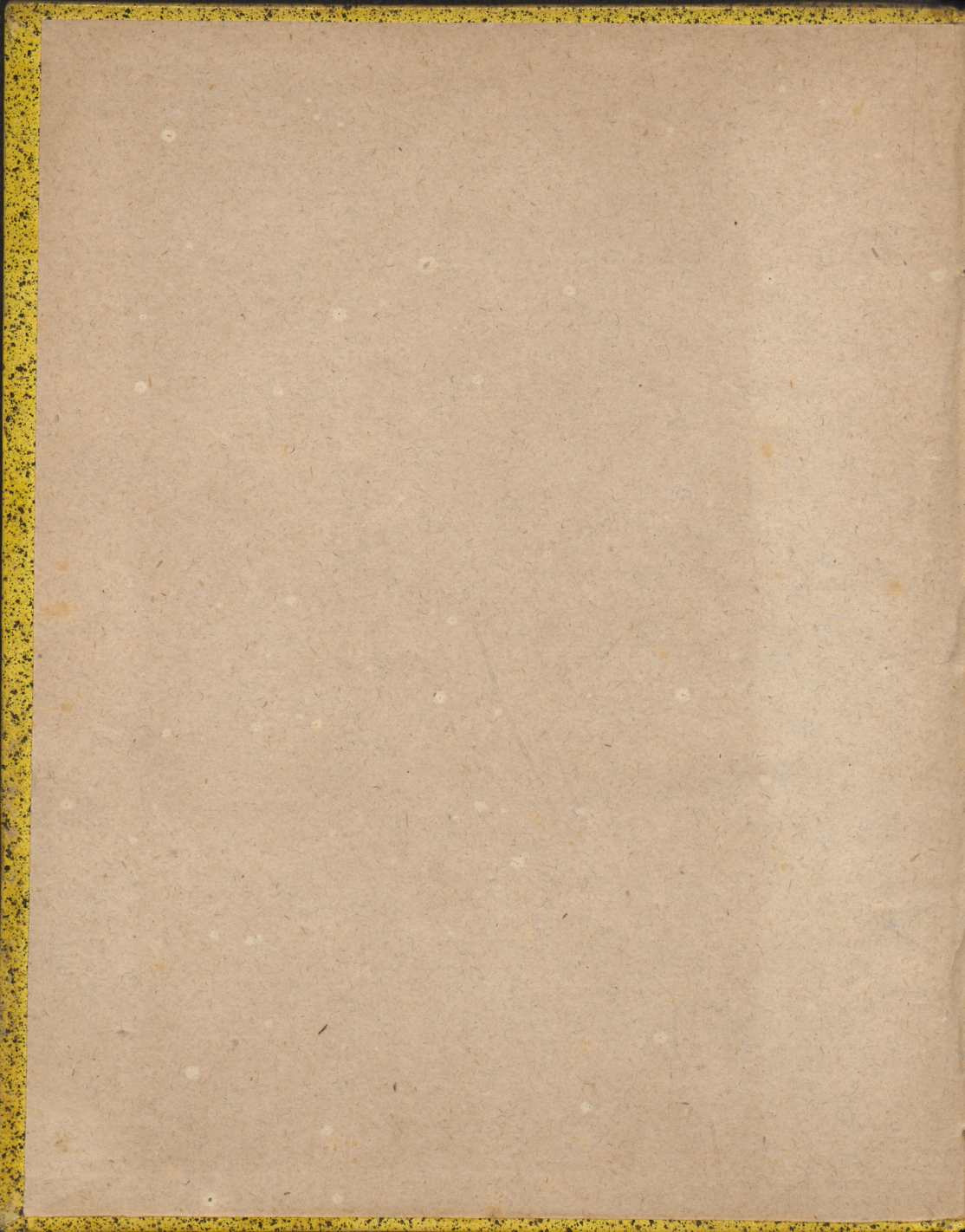
Corfinius, J.

in

M. Lafrentz. *Lorenz*

x Baumeister.

Rostock, 1653.

PROGRAMMA

^{Quo}
RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
JOHANNES CORFINIUS,

SS. Theol. D. Moralium Professor,
& Pastor D. Mar.

Ad
Iusta Exequialia

^{Quæ}
MATRONÆ HONESTISSIMÆ
MAGDALENÆ
CORFINIÆ

Viri Clarissimi, Excellentissimi, ac Expe-
rientissimi,

DN. JOANNIS BACMEISTERI,
Phil. & Med. D. ejusdemq; Facultatis
Professoris, ac Senioris dum viveret

bene meriti, relictæ viduæ

ALiberis Mæstissimis,

Hodie hora. i. in Templo B. Jacobi parabuntur,

Civis Academicos sedulo & aman-
ter vocat.

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILLII, Acad. Typogr. Anno 1653

PROGRAMMA

LECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCKENSIS

IOHANNES CORINIUS

22. Theol. D. Meritum Professor

et Pastor G. Mar.

in

MATROE BOVILLIUM

MAGDALENA

BAUMGARTNER

in

DR. JOHANNIS BAUMGARTNER

Phil. & Med. D. ejusdemque Facultatis

Professor ac Senior in duobus

habetur, et hunc videtur

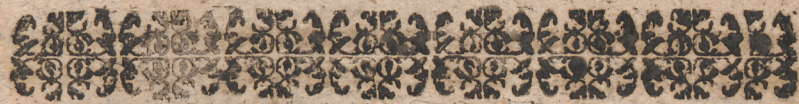
in

habere in Templo S. Jacobi parochiam

(in

ROSTOCKI

in

Rolixos vitæ annos qui exoptant, laboris simul & molestiæ desiderant prolongationem, neq; enim dies decurrit, quin nova subinde occurrat molestiarum moles. Grandi desiderio mercenarii laborantes vespertinum exoptant tempus, & horas dinumerant singulas, donec serus vesper ingruat, ut membra labore fracta grato refocillare queant sopore, quamvis enim matutinis horis validiores fuerint vires, continuato tamen labore delassantur, itaq; anxie anhelant ad quietem. Vitam si accuratius respexerimus, nihil nisi continuatam laborum dolorumq; seriem cum mercenariis reperiemus, sæpius horæ singulæ singulas quoq; trahunt molestias. Viventium Genitrix Eva dulcia erat gustatura, ut satisfaceret appetui, & palatum recrearet, sed promelle fel gustavit, & amarulentum miseriæ potum cunctis etiam propinavit posteris, hinc scaturigo omnium afflictionum derivatur, hinc tot laboribus atteritur, tot curis distenditur vita, tot irretitur malis, & vanitatibus perplexis implicatur, ut mera censenda sit impossibilitas fando omnia recensere. Sunt tamen quibus vitæ a deo afflictæ continuatio quam maximè arridet, quiq; vel seros Nestoris expeterent annos, dummodo votis frui liceret, quos tamen ad cæcutientes & lippos proximè accedere certum est, cum prolixam angoris sibi exposcant continuationem, qui etenim extremis degustaverint labris vitæ præsentis amarulentiam, citissimum exitum oppidò desiderabunt, & prægratam à detestabili vitio.

vitiorum seruitute liberationem; examinabit enim unus-
quisq; probe, quod instar exulis inopisq; in hostili com-
moretur solo, ubi bella quotidiana, ubi calamitatum pro-
cellæ furunt, ubi vigent infortunia maxima. Licet verò
ubiq; obvia sit tam copiosa calamitatum seges, nihilo-
minus ab illa vitæ longioris cupidine animus revocari
vix potest, nisi æterna nos informet veritas, neq; enim
sordescit rerum fluxarum impuritas, nisi divina nos allu-
ciat svavitas. Qui de mundo sunt mundana amant, evol-
vunt, desiderant, vix loquela ex ore promitur, vix ulla
formatur in mente imaginatio, quæ mundanas cupidita-
tes nō redoleat. Immo qui à Spiritu regeniti sunt ab hac
lucta quoq; non sunt immunes, licet enim Spiritus sur-
sum tendat, carō tamen abripitur deorsum, & animos
grayat, ut minimè ad solam æternam possessionem aspi-
rare queant: divina ergò manu opus est, quæ splendore
sui fulgoris mundanas imaginationes ab hoste injectas
dissipet, ut fugitivarum obliviscantur vanitatum, & con-
stantia desiderēt bona. *Ubi thesaurus tibi & animus*, affirman-
te ipso Salvatore, quotquot ergo cœlestem thesaurum
magnificiūt, contemptis caducis orbis quisquiliis cœle-
stia affectant, & ex cordis abundantia cœlestes pandunt
promuntq; locutiones, neq; desideria cessant prius,
quam votorum compotes fuerint redditi. Illa verò fel-
tatis humanæ non infima est portio, si mens divinitus
informata a deo stabilatur, ut missa faciat evanescentia,
mundi bona, & naturæ ebullienti spiritali motu vim
inferat, neq; laxet fræna quibusvis cupiditatibus insur-
gentibus, sed ardore Spiritus rebellantes supprimat, ut
conscientia serenetur, & exclusis tandem intus forisq; ob-
jectis mundanis ad patriæ cœlestis portum pertingat.
Hujusmodi desideria sacra quoq; mentem *Matrona Lau-*
danisi-

datissima **MAGDALENA** Sæfrensen / cui hodie iusta ex-
solvimus, inflammarunt, ut peritæsa ulterioris mundanæ
commorationis anxie appeteret placidiorẽ ex squali-
do hoc mundi erga stulo emigrationem, quam etiam pro-
nutu sat feliciter obtinuit. Sed hanc emigrationem
antequam delineaturũ sumus, operæ fuerit pretium re-
censere, quo tempore, quibusvè edita Parentibus hunc
orbem primitus immigraverit. Vitalem lucem *Pientissi-
ma Femina* **MAGDALENA** Sæfrensen aspexit Anno mil-
lesimo, quingentesimo, octuagesimo septimo, illo ipso
die qui B. Martino sacer est, Patrem venerata fuit.
Virum Honestissimum & Integerrimum **MICHAE-
LEM** Sæfrensen / Civem & Negotiatorem in hac urbe
quondam industrium, Matrem verò **TILSAM**
Schmiedes / Matronam Honestissimam. Sub Paren-
tum disciplinã cum pietatem, sedulitatem. rei fami-
liaris prudentiam, cœterasq; sexum muliebrem conde-
centes virtutes imbuisset animo, & jam matura esset.
Virgo, fœdere connubiali juncta fuit Civi Optimo,
MARTINO Wrosten / Cerevisiario Rostochiensi In-
tegerrimo, cum eo vixit summã concordia, fœcundita-
te tamen caruit prius illud conjugium, neq; liberorum,
quicquam susceptum est, neq; satis fuit diuturnum, nam-
que ultra annos quatuordecim haud extendebatur, An-
no etenim decimo septimo hujus sæculi satis concessit
Maritus conjunctissimus, quo emortuo vidua mansit,
non sex vel septem menses (qui modernorum quorun-
dam mos nunquam satis detestabilis merito carpitur ab
universis decori & æqui sectatoribus) sed integros se-
ptem annos. Postea votis secundis se junxit Viro Ex-
perientissimo, & Excellentissimo Dn. **JOHANNI**
BAGMEISTERO, Medicinæ Doctõri & Profes-

fori in hac Universitate per annos complures celeberrimo, Facultatis Medicæ Seniori optimè merito, atq; ex eo suscepit liberos duos, Filium quidem unicum, Politissimum & Litteratissimum Juvenem JOHANNEM BACMEISTERUM Theologici Studii Cultorem industrium, Filiam quoq; unam, Fœminam Lectissimam & Ornatissimam MAGDALENAM, quæ nupsit Integerrimo Viro JOACHIMO Schulgen Cerevisiario, & Civi apud nos laudato, ex quo conjugio Macarites nostra nepotes non absq; singulari mentis recreatione vidit numerò quatuor, quos impense singulos amavit. Sed neq; alterum hoc matrimonium ad prolixam annorum seriem fuit extensum, cum etenim sexennium excessisset, vivorum itidem renunciavit ordini laudatus Senior Experientissimus, & mærenti Viduæ magnum sui reliquit desiderium. Post ejus obitum continuè Viduarum catervam adauxit, & annos propemodum viginti tres in luctu Viduis perquam familiari, & nimis quotidiano transegit. Rem familiarem post discessum Mariti desideratissimi primitus quidem in propriis instruxit ædibus, ac inter bellorum turbas & tumultus suas etiam experta fuit molestias fatis copiosas, quas nihilominus in ætate senili toleranter succollavit: Cum verò tristissima illa exactio- num moles, & reliquæ difficultates hanc Matronam ætate & ærumnis confectam jactarent, & animum arctarent sæpissimè, consultum fore rata fuit, ut sepositâ familiæ instruendæ curâ & sarcinâ ad Fratrem concederet, atq; adeo ad ædes Viri Spectatissimi & Prudentissimi Dn. MICHAELIS Lafrenken / Reipublicæ Rostochiensis Senatoris bene merentis, Fratris sui germani & conjunctissimi migravit, à quo humanissimè & aman-

tcj

ter excepta est, vixitq; non cum illo solum, sed quōq;
cum Uxore ejusdem J O H A N N A Bactmeisters Le-
ctissimā & Pudicissimā Foemina, Privigna sua charissimā
concorditer, & per septennium integrum, neq; ulla un-
quam rixarum & contentionum amarulentia animos
distraxit, comis enimerat, & sedata, qua cum cuivis
conversari licebat absq; bile & molestia. Vidua cum
iteratō facta esset, neq; per septennium duntaxat, uti an-
te hac, sed ultra ipsos viginti annos durissimam mœ-
roris sarcinam experiretur, impigram navavit operam,
ut virtutibus istum coetum condecorantibus sese omni-
bus commendaret, quocirca pietatis potissimum, & tem-
perantiæ studiosissima fuit, Seniores etenim quam ma-
ximè decet non-interrupta devotio, ut sacris intersint
cultibus, cum cana senectus accelerantis mortis prodro-
mus sit certissimus: Juvenum n. officium imperat ut labo-
rent, Virorum ut consultent, Senum verò in utroq;
sexu, ut orent, animamq; mox abituram testentur. Neq;
hæc unquam Deo displicere poterit devotio, & sacrifi-
cium precum, quantumvis à canis capitibus offera-
tur, & manibus sæpe tremulis. Papicolarum quidem
vana somnia sunt, & in propriis eorundem cerebellis
cocta dogmata, dum asserunt, quod virginitas cente-
simas capiat, viduitas sexagesimas, conjugium verò
vix tricesimas, sive quod virginitas coronam nanci-
scatur auream, Viduitas argenteam, cum conjugium po-
ne sequatur in pileo stramineo; sed revera ridiculi sunt
cum suis istis ridiculis commentis, quasi non liceat in
statp quocunq; incontaminatâ vivere conscientia; utiq;
conjugium cum sit institutio cælestis nullum efficiet
Deo exosum, neq; virginitas vel viduitas ullam con-
feret prærogativam, qui enim conjugii idem & vi-
dui-

duitatatis autor est, dum Maritos avocatur; quapropter ve-
santia proximum est, certo statui singulare præ reliquis
assignare meritum. Sed de ultimo Defunctæ Matronæ
exitu reliqua artexamus, quamvis annos non exiguos
ante hac cum infirmitate colluctans transegerit, illum
tamen quem nuper exorsi sumus currentem, sibi ob va-
letudinem minus firmam habuit adversum, nam cū ipso
exordio malignitas quoq; morbi impetum fecit, quæ
tandem illam lecto affixit; cum verò ultimum vitæ ter-
minum imminere persentisceret, ante omnia procu-
ravit animam salucifero Cænx Dominicæ viatico as-
sumto; quicquid verò deinceps temporis durante mor-
bo reliquum erat, omne suspiriis piis, devotisq; desti-
navit, precibus, ac Salvatori suo, cujus merito niteba-
tur constantissimè, thesaurum animæ arctissimè con-
credidit; Imprimis sacrum Psalmistæ desiderium subin-
de iteravit, animam scilicet instar situbundi cervi cœle-
stia sitire, & divinum anhelare conspectum; mox an-
gustias animam circumvallare conquesta salutarem Je-
hovæ liberationem sollicitavit, atq; tandem voti com-
pos reddita die XXVII. Febr. inter V. & VI. a-
stante atq; sacras Meditationes moribundæ suggerente
Privigna Fratrisq; Conjuge præchara (quas preces non
ore duntaxat repetebat, sed revocabat quoq; ad ani-
mum) placidissime in Christo expirans discessit annes
nata LXVI.

Horâ i. Exuviæ Matronæ pie denatæ effe-
rentur, quas ut officio frequenti Cives Academici
prosequantur, amanter & sedulo contendimus.

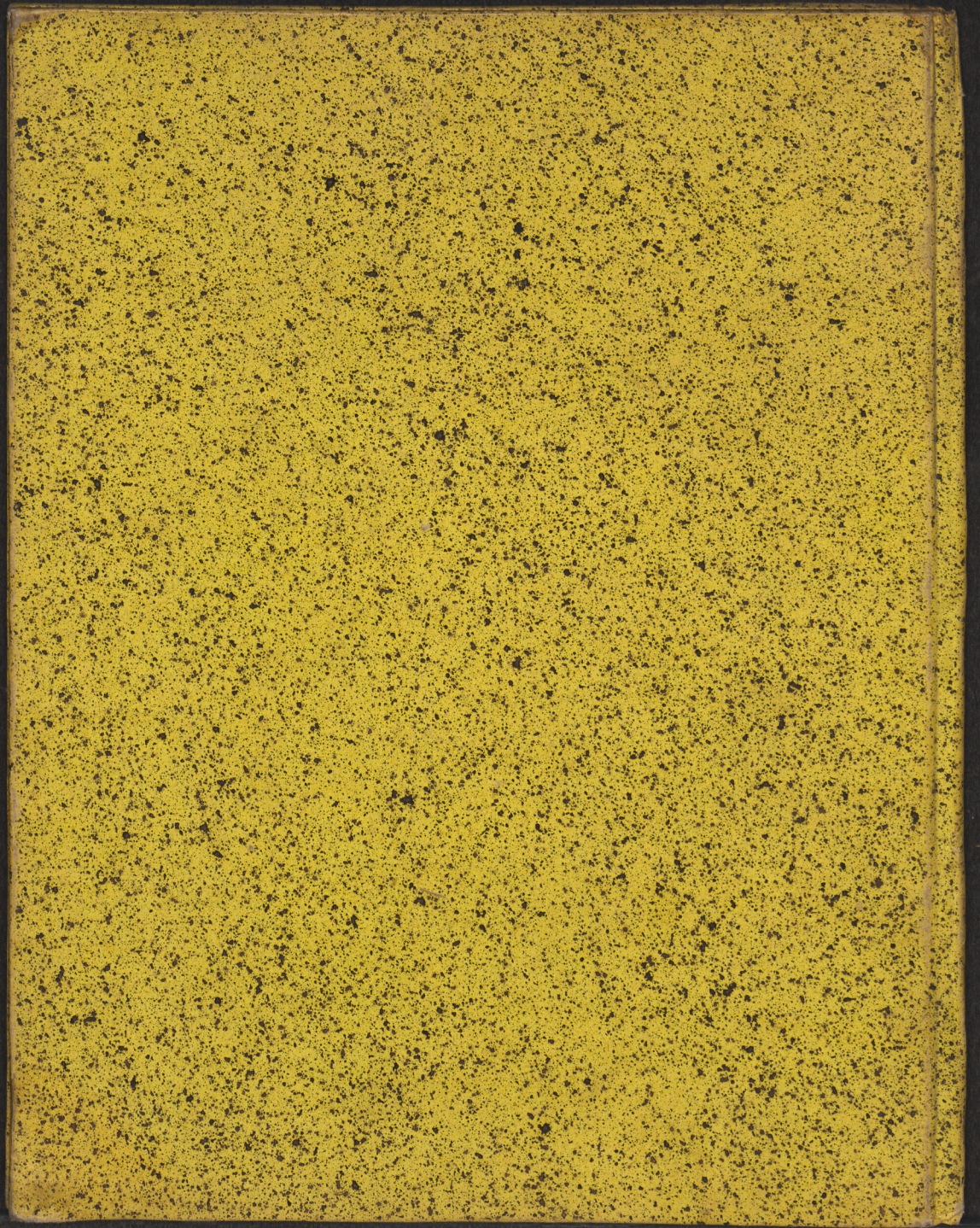
P.P. Rostochij die 3. Martij

Anno 1653.

Conventus fiet in Templo D. Jacobi.

8(0)8

GK

ter excepta est, vixitq; non cum
cum uxore ejusdem JOHAN
tissimâ & Pudicissimâ Foemina,
concorditer, & per septennium i
quam rixarum & contentionum
distraxit, comis enimerat, & se
conversari licebat absq; bile & i
iteratò facta esset, neq; per septen
re hac, sed ultra ipsos viginti an
toris sarcinam experiretur, impig
ut virtutibus istum coetum condec
bus commendaret, quocirca pietat
perantiae studiosissima fuit; Senio
ximè decet non-interrupta devot
cultibus, cum cana senectus accel
mus sit certissimus: Juvenum n. of
rent, Virorum ut consultent, S
sexu, ut orent, animamq; mox ab
hæc unquam Deo displicere poter
cium precum, quantumvis à car
tur, & manibus sæpe tremulis. P
vana somnia sunt, & in propriis
cocta dogmata, dum asserunt, qu
simas capiat, viduitas sexagesima
vix tricesimas, sive quod virginis
scatur auream, Viduitas argenteam
no sequatur in pileo stramineo; se
cum suis istis ridiculis commentis,
statq; quocunq; incontaminatâ vive
conjugium cum sit institutio cæte
Deo exosum, neq; virginitas vel
feret prærogativam, qui enim c

sed quòq;
eisters Le
charissima
q; ulla un
ra animos
um cuius
vidua cum
kat, uti an
mam mœ
t operam,
ese omni
m. & tem
quam ma
s intersint
s prodro
at ut labo
in utroq;
tur. Neq;
& sacrifi
s offera
quidem
cerebellis
as cente
um verò
n nanci
gium po
culi sunt
liceat in
tia; utiq;
efficies
am con
m & vi
dui-

